

Ze zasedání Pastorační rady

konané dne 30. 8. 2023

Krom omluvených Zdeňka Kaly a Petra Nguyeny se zasedání Pastorační Farní rady účastnili všichni členové.

Co se stalo

- dokončuje se výmalba kostela (do 4.9.)
- celková cena za elektroinstalaci a výmalbu bude cca 500.000 Kč
- proveden průzkum maleb/omítek (16.500 Kč), nalezené graffiti nafoceno a předáno historikům k rozluštění

Co nás čeká

- dokončení výroby závor do lesa a jejich osazení
- dosazování stromků – cca 2 brigády
- příprava dříví na zimu a úklid lesa
- součástí smlouvy o výmalbě kostela je i výmalba sakristie a komunitního centra (učebny na faře) bude provedeno až po uklizení kostela (a vyklizení sakristie) během měsíce září.

Různé

- úklid fary – poděkování za dosavadní práci Ivance Syslové, nová kontaktní osoba (BF)
- úklid kostela po malování (domluvit v ne 3.9.): út 5.9. světla muži; st 6.9. úklid ženy (14 hod.)
- Náboženství: setkání rodičů ohledně náboženství pro děti – Ne 10.9. po mši svaté 11:00

Výuka náboženství

Časy budou určeny na **setkání rodičů v neděli 10.9. v 11 hod.** v kostele MM.

Předpokládáme výuku jako loni: **starší** (druhý stupeň) středa 16:30 – 17:20 hod.;

Kalendář

Ne 3.9. 16 hod. táborák na závěr prázdnin; (20 hod. letní kino)

Pá 8.9. 18:00 – Poutní mše svatá na zámku – Svátek Narození Panny Marie

So 9.9. *Ministrantský den – mladší ministranti (Louňovice pod Blánkem)*

So 16.9. 18:00 – Poutní mše svatá – Dražice + mini koncert, posezení vestoje, občerstvení svépomocí

Ne 24.9. 13:00 – Běh pro varhany

Čt 28.9. 18:00 – Svatováclavská mše svatá – MM

So 30.9. brigáda – závor

Ne 8.10. literární odpoledne po mši svaté – 11:20 – fara

Čt 19.10. *koncert Scholy Stará Boleslav Basilika P.M. (19:00)*

26.-29.10. podzimní prázdniny

So 28.10. 18:00 – mše svatá – Dražice (so před 5. ne v měsíci)

St 1.11. 18:00 – Slavnost všech svatých – poutní mše svatá ve Zdětině

Čt 2.11. Památka všech věrných zemřelých, (mše sv.): 6:30 MM (lat.); 9:00 NPM (+ hřbitov); 18:00 hřbitovní kaple Sv. Martina Nové Benátky (+ hřbitov)

Pá 10.11. *fara starší ministranti*

So 11.11. setkání mladších ministrantů BnJ (mše sv. 10:00 MM)

18:00 – Poutní mše svatá v Dražicích

Příští zasedání FR: 20.9.2023 od 19 h.

Kompletní zápis viz. farní web

mladší (první stupeň) čtvrtek 16:30 – 17:30 hod.

Je výsadou rodičů vést své děti Bohu, učit je modlitbě, pravdám víry a životu podle ní. Náboženství je „jen“ pomocí...

NOVINY FARNÍ RODINY

občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou

22. Neděle v mezidobí

6/2023 (N° 57)

3. září 2023

Nový začátek

Hleděl jsem po odchodu malířů na náš farní kostel. Ano, svatá Máří Magdaléna – tedy kostel, ne ze tmy se vynořující portrét na hlavním oltáři – skutečně prokoukla. Je světlý. Odstín krémově bílé s jemným okrem soklů a říms spolu s bílou klenby a stropu činí kostel světlejší a majestátně tišší.

Na tomto pozadí najednou mnohem zřetelněji vystoupila zaprášenost oltářů, koberec před mřížkou vypadá přímo zašle, o rozpadajících se lavicích na starých (podruhé použitých) prknech nemluvě...

A pak jsem se pokusil vidět kostel jako výzvu pro mou duši, pro naši farnost.

Každé přijetí milosti je rozjasnění, na základě kterého vidím kontrast čistoty Boží – do mě vstupující – a zašlost, ošuntělost, špinu a hříšnost mého jednání. A to i toho, které je ve vztahu k Bohu, o kterém jsem přesvědčen, že je dostačující a správné. Je to jako roky sedající prach, který proměňuje barvy v tmavší odstíny, až se špinavé považuje za „docela čisté“. Je to jako soužití s rozbitými a rozpadajícími se (či snad chybějícími) nefunkčními věcmi, které už neopravíme, ale ani nevyhodíme. Stáváme se línými a pohodlnými, žijícími ve své špině.... (mnohdy se zlobou proti těm, kdo se snaží uklízet, vyhazovat nepoužitelné a opravovat věci i roky rozbité).

Začátek školního roku je příležitost věci napravit. Zpytujeme svědomí: nejsem to já, kdo prohlašuje věci za správné (dobré) a nesprávné (špatné)? (je to desatero, které nám dal Hospodin). Ke svatému přijímání chodí mnozí, ale jsem na mši svaté každou neděli? (nedělní povinnost zavazuje pod těžkám hříchem), zpovídám se? (s těžkým hříchem jít ke svatému přijímání je svatokrádež), znám učení Církve o tom, co je správné a co je hřích? Žiji v zaviněné nevědomosti? (snažím se získat poučení, ptám se, když nevím?). Žiji čistotu vztahů v mém stavu (jako svobodný, ženatý v manželství, či vdova)?

Předsevzetí do nového školního roku: Věrná každodenní modlitba (minimálně ráno a večer a alespoň 10 min.). Pravidelnost v účasti na nedělní mši svaté. Na mši svatou jdu včas, abych se připravil na setkání s milovaným, s Ježíšem Kristem (pro Něj mám sváteční oblečení). Dostatek času pro rodinu, usmíření s nejbližšími...

Začněme dobrou svatou zpovědí (vyčištěním – vymalováním duše) a pak s odvahou a s milostí Boží měňme svůj život: vyházíme hřích, který nás dusí a napravujeme a rovnejme pošramocené vztahy. Je čas nápravy života, je čas konat pokání.

Do nového začátku vám žehnám *váš P. Marek*

Neprodejný občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, 294 71 Benátky nad Jizerou, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. Marek Miškovský (e-mail: marek.miskovsky@gmail.com, mobil: 724 550 009), Martin Dědek (e-mail: martin.cyriak@seznam.cz).

Děkujeme za jeho pastýřské srdce

Arcibiskup Jan Graubner oslavil na konci srpna pětasedmdesáté narozeniny. Je to pouhý rok a pár měsíců, co byl jmenován arcibiskupem

pražským a primasem českým. Arcibiskup, jak bývá zvykem, podal před dovršením 75 let rezignaci papeži Františkovi ze své funkce.

Jak hodnotí jeho službu P. Pavel Porohnavec, farář v Lysé n.L.

„Když sleduji službu pana arcibiskupa v Praze, ale dříve v Olomouci, je pro mne povzbuzením, jak zraje do té podoby ztotožnění se s Dobrým pastýřem, kdysi jako farář a dnes arcibiskup. Je pro mne povzbuzením, jak dokázal i ve svém „podzimu života“ po všech těch komplikacích, kdy by třeba jiný biskup chtěl jít do odpočinku, odpověděl Petrovu nástupci to rozhodně: „Když mne církev potřebuje, synka z Moravy do Prahy, půjdu a budu ve službě, dokud mi síly budou stačit.“ To je pro mne povzbudivé a obdivuhodné. A my se za svého otce biskupa modlíme, a povzbuzujeme ho, aby i na Vojtěchově stolci hájil Pravdu a toho který je pro nás Světlem života. [...]

Při nedávném setkání, kdy navštívil vikariát Stará Boleslav, jsem vnímal jeho povzbuzení, že farnosti jsou živé organismy, které musí žít v harmonii souladu... tedy znovu se i na životě pana arcibiskupa potvrzuje, že věk nic neznamená, človíček může být pořád mladým, optimistický, ten který povzbuzuje, který má zájem o dění. Taky se mi líbí, jaký má přístup pan arcibiskup Jan k emeritnímu panu kardinálu Dominikovi, zve ho do všech počinů, které jako pastýř ve své diecézi zastává, s panem kardinálem počítá jako s týmovým kolegou, a tak vlastně ukazuje že pokora mu není cizí.“

<https://katolicke.konzervativniny.cz/>

BÁSNĚNÍ

V neděli 6. 8. 2023 jsme se sešli po mši sv. k poslechu básní mladého benátského básníka Vojty Kotka. Bylo to příjemné ztišení se při poslechu básní, které Vojta recitoval s velkým citem pro krásu obdivuhodnost přírody. Četl básně ze své 1. básnické sbírky nazvané Vnitřní země, ale i básně nové napsané v přírodě v okolí Benátecka. Příroda je pro Vojtu velkou inspirací, obdivuje v básních její proměnlivost a tajemno. Posuďte sami.

Sonet o větru.

*Větru, jenž šumí, šepotá v listoví,
zpívá a houpá pestré polní kvítí,
naslouchat v tichu doporučuji ti.*

On všechno viděl. On o nás všechno ví.

*Někdy jsme rudi jako květ makový,
to když se chceme za názory bítí.
Vítr nás viděl každým směrem jítí.
Ví, že jak děti býváme bláhoví.*

*Vidně nás hladí, nepohněvá ho nic.
Jen ať nás vede, vyjďeme mu vstříc.
Zná v světě i tu nejužší ze všech cest.*

*Zná staré báje v kamenech vepsané.
Zaduje silně – všechno zlé odvané.
Kde všechno vadlo, uvidíš růže kvést.*

Vojta donesl na ukázkou také svoje výkresy, které vyjadřují jeho pohled na svět, jsou optimistické, barevně laděné.

Kdo má zájem pobýt v příjemné srdečné atmosféře další literární hodinky na faře, je srdečně vítán.

Termín příštího čtení na faře bude v neděli 8.10. od 11:20 hod.

MJ

Přečetli jsme...

VELKÝ ROZVOD NEBE A PEKLA

*Fantastický výlet z pekla do nebe.
Vyhlídková jízda autobusem pro
některé, ale rozhodně ne pro všechny.*

... Můžeš pochopit alespoň náznak věčnosti, když řekneš, že dobro i zlo ve své plnosti nabývají zpětnou účinnost. Nejen toto údolí, ale i celá minulost na zemi je Nebem pro ty, kdo jsou spaseni. Nejen ty chvíle v šerém městě, ale i pobyt na zemi se zdá být Peklem těm, kdo jsou prokleti. To je to, co žádný smrtelník nechápe. Mluví se o současném utrpení a říká se, že žádné budoucí blaho ho stejně nemůže napravit. A přitom nikdo nechápe, že Nebe, když se člověk stane jeho občanem, proniká i do minulosti a mění tu chvíli agónie ve slávu. Také se říká o hříšných radostech: 'Nechte mi je, já sám si ponesu důsledky'. A přitom nechápou, že prokletí hříchu proniká zpět do minulosti a nakazí i tu radost, kterou snad hřích přinesl. To vše funguje dokonce i před smrtí. Minulost se mění tím, že odpuštěné hříchy a bolesti přinášejí do života náznak Nebe. Minulost zlých se zase přizpůsobuje jejich zlu a je naplněna smutkem. A proto jednou na konci času, až tady vyjde slunce a tam dole se šero změnilo v tmu, blažení řeknou: 'Nikdy jsme nežili jinde než v Nebi'. Zatracení naproti tomu řeknou: 'Vždy jsme byli v Pekle'. A všichni budou mít pravdu.

(s. 66)

Nakonec budou jen dva druhy lidí. Ti, kteří Bohu řeknou „Bud' vůle tvá“, a ti, kterým řekne Bůh „Bud' vůle tvá“. Všichni, kteří jsou v Pekle si vybírají. Bez osobní volby by nebylo Peklo. Žádná duše, která trvale opravdově touží po radosti, ji nemine. Kdo hledá, najde. Kdo tluče, tomu bude otevřeno. (s. 70)

Víte, někteří lidé na zemi říkají, že pokud je třeba jen jedna duše nakonec zatracena, pak je všechna radost spasených pouhou lží. (...)

To zní velmi milosrdně, ale uvědom si, co se za tím skrývá. Požadavek lidí bez lásky, uvězněných do sebe, aby mohli vydírat celý svět. Dokud oni nesvolí, že budou šťastní (podle svých vlastních měřítek), nikdo jiný neokusí radost. Požadavek, aby jim patřilo poslední slovo, aby Peklo mohlo vetovat Nebe. (...)

Může být skutečně jen jedno, nebo druhé. Bud' musí přijít den, kdy zvítězí radost, a nikdo z tvůrců utrpení ji už nebude moci nakazit, nebo naopak ti, kdo působí ostatním utrpení, budou moci na věky věků ničit štěstí druhých, štěstí, které sami pro sebe odmítají. Víím, že to zní ušlechtilé, když řekneme, že sami pro sebe nepřijmeme spasení, pokud zůstane jen jeden tvor venku v temnotě. Ale dej si na takovou sofistiku pozor, nebo z Ezopova nepřejícího „psa u koryta“ učiníš tyrana vesmíru.

Může se však člověk odvážit říci – je strašné to vůbec vyslovit – že soucit musí navždy zemřít?

Musíš rozlišovat. Soucit jako čin bude žít navěky, ale soucit jako vašeň nikoli. Vašeň soucitu, ten soucit, kterým pouze trpíme, ta bolest, která žene lidi, aby ustoupili tam, kde se nemá ustupovat, a aby lichotili tam, kde je na místě mluvit pravdu, ten soucit, který připravil mnoho žen o panenství a mnoho politiků o čest – ten zemře. (s. 111-112)

LEWIS, C. S., Velký rozvod nebe a pekla,
Návrat domů, Praha 2013 MaMi